

lysere Udtalelser. Det ærede Medlem Hr. P. Andersen vil vist nu indrømme, at mine Udtalelser ikke har været for mørke. Naar vi fra konservativ Side allerede den Gang forgæves anmodede det da siddende socialdemokratiske Ministerium om Støtte for dette Erhverv, savner det ærede Medlem enhver Ret til at sige, at det er vor Skyld, at Skibsfarten sidder i det, som den gør nu, fordi vi ikke stemte for det Kriseværnslovsforslag, der blev fremsat i Fjor.

Ministeren for Industri, Handel og Søfart (Slebsager): Jeg blev noget forbavset over de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. P. Andersen fremsatte med Hensyn til det socialdemokratiske Forslag ogsaa til Støtte for dette Erhverv, som havde været fremme i Efteraaret. Det er jo rigtigt som allerede fremhævet, at vi har ikke fra den daværende Regerings Side set i hvert Fald noget udformet Forslag til Støtte for dette Erhverv. Hvis det ærede Medlem tænker paa, at Foranstaltninger i den Henseende skulde være kommet ind under Lovforslaget til Støtte for Erhvervslivet, som var fremme i Efteraaret, og som for øvrigt foreligger for Rigsdagen igen som Forslag fra socialdemokratisk Side, maa det vel være Tanken, at det skulde komme ind under Lovforslagets § 3, som omhandler Statsgaranti for Laan. Men hvis det er Tilfældet, saa har det ærede Medlem aldeles ingen Grund til at beklage sig, for Forslaget om Garanti for Laan fandt netop Tilslutning i Princippet fra alle Partiers Side. Hvis man fra den da siddende Regerings Side havde ønsket at gennemføre noget i saa Henseende, kunde man have gennemført det med Støtte fra den samlede Rigsdag, saa det forekommer mig højest ejendommeligt nu at komme og beklage sig over dette Forhold i denne Forbindelse.

Selvfølgelig var det efter det ærede Medlem Hr. P. Andersens Mening ikke tilstrækkeligt store Beløb, der foreslaas fra Forslagsstillernes Side. Det ærede Medlem mente, at Pengene slet ikke vilde slaa til. Jeg skulde dog mene, at det er rigelige Beløb, her er Tale om, og naar jeg i min første Tale nævnte, at jeg mente, at man skulde være forsigtig med Laanegrænserne, baade med Hensyn til de 60 pCt. af Skibets Vurderingsværdi, Prioritetslaanet i Skibet, og med Hensyn til de 85 pCt. af Vurderingssummen til Drifts-laanet paa indtil 10 000 Kr., tænkte jeg selvfølgelig derved paa, at denne Laanegrænse dog muligt kunde nedsættes noget, netop for at der ikke, saaledes som den ærede Ordfører udtalte nu, da han sidst

havde Ordet, skulde blive nogen nævneværdig Risiko for Staten ved at yde disse Laan. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at det, vi selvfølgelig bør tilstræbe under Behandlingen af hele dette Forhold, er at faa sat ensaadan Grænse, at der ikke bliver nogen nævneværdig Risiko for Staten ved at yde de Laan, der her er Tale om, og derfor maa man ogsaa under Fastsættelsen af disse Forhold være meget forsigtig med ikke at sætte Grænsen for højt. Det vil jo ogsaa være naturligt — heri er jeg enig baade med det ærede Medlem, der er Ordfører for vort Parti (Kr. Kristensen), og med det ærede Medlem Hr. Axel Dam, som drog dette Forhold frem —, at selve Sejlskibserhvervets Stilling naturligt maa undersøges i denne Forbindelse, for der er vist ingen Tvivl om, at hvad der virker overordentlig trykkende for Sejlskibserhvervet er de store offentlige Byrder, som hviler paa Sejlskibene. Der vil være al Grund til at have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold, selv om det ikke skal kædes sammen med et Forslag som dette, for det er, som sagt, meget store Byrder, der hviler paa Sejlskibserhvervet, i Form ikke blot af Havneafgifter, saaledes som det blev nævnt af det ærede Medlem Hr. Axel Dam, men ogsaa Forsikringsafgifter paa forskellige Omraader er meget tyngende netop for dette Erhverv. Det er dog muligt, at der her uden Skade for Sikkerheden kunde gives Lempelse paa forskellig Maade, hvilket baade vilde støtte Erhvervet og vilde give bedre Sikkerhed for en rimelig Forrentning ogsaa af de Penge, som er anbragt i Sejlskibene fra det offentliges Side. Men det er, som sagt, alt sammen Enkeltheder, der egner sig bedst til Forhandling i Udvalget, og jeg skal derfor ikke her udtale mig nærmere derom.

Kr. Kristensen: Den ærede Ordfører udtalte jo, at Priserne paa Skibe var saa lave i Øjeblikket, at der ikke var nogen stor Grund til, at Vurderingssummerne eller Laanesummerne skulde forhøjes. Det er nok muligt, at Forholdet er saaledes i Øjeblikket, men det har jeg for Resten heller ikke udtalt mig om. Det, jeg har sagt, er, at Priserne for Skibe svinger mere end for de fleste andre Ting, og derfor skal man være forsigtig med at give et for stort Laan.

Jeg har egentlig forlangt Ordet for at gøre et Par Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, som er kommet baade fra den ærede Ordfører og fra det ærede Medlem Hr. Niels Petersen angaaende Sejlskibserhvervets Fremtid eller rettere dets Berettigelse. Som jeg sagde i min første Tale,